

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXIX. -- Wydana i rozesłana dnia 31 lipca 1884.

124.

Traktat z dnia 19 stycznia 1884,

z księstwem liechtensteinskim, tyczący się zarządu sprawiedliwości w tem księstwie.

(Zawarty w Dreźnie dnia 19 stycznia 1884, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany w Schönbrunnie dnia 22 czerwca 1884, ratyfikacye wymieniono w Wiedniu dnia 26 czerwca 1884).

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austryacki:

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroatycki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; książęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Gdy przez Naszego pełnomocnika i pełnomocnika księcia panującego na Liechtensteinie zawarty został w Wiedniu dnia 19 stycznia 1884 Traktat, tyczący się zarządu sprawiedliwości w księstwie liechtensteinskim następującej osnowy:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski, tudzież

Jego Wysokość książę panujący liechtensteński zamierzywszy zawrzeć z sobą Traktat, tyczący się zarządu sprawiedliwości w księstwie liechtensteńskim, mianowali do tego Swymi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

JMPana Władysława Szögyény-Marich Magyar-Szögén i Szolgae-gyhaza, Swego tajnego radcę, szambelana i naczelnika sekcyjnego w ministerstwie cesarskiego domu i spraw wewnętrznych,

Jego Wysokość książę panujący liechtensteński:

JMPana hrabiego Westphalena,

którzy, przejrzawszy pełnomocnictwa swoje i znalazłszy je w należytych porządku, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł I.

C. k. Sąd krajowy wyższy dla Tyrolu i Vorarlbergu będzie wykonywał nadal w dotychczasowym sposobie czynności trzeciej instancji do interesów prawnych księstwa liechtensteńskiego w sprawach cywilnych i karnych, poruczone mu dekretem nadwornym z dnia 13 lutego 1818 Z. u. s. Nr. 1418.

Artykuł II.

C. k. Rząd austriacki będzie w miarę potrzeby udzielał podlegającym sobie urzędnikom sądowym urlopy na czas pełnienia służby w księstwie liechtensteńskim a mianowicie wstępującym w służbę księstwa liechtensteńskiego, albo wysłanym przez swoich przełożonych do objęcia czasowo posady urzędnika sądowego księstwa liechtensteńskiego, lub też, w razie utworzenia kolegium sędziowskiego w księstwie liechtensteńskim mającym współdziałać w takim kolegium.

Artykuł III.

Rząd księstwa liechtensteńskiego będzie zwracał koszta, które wynikną z zastosowania na jego rzecz postanowień niniejszego Traktatu.

Do kosztów tych zaliczają się:

1. Wynagrodzenie ryczałtowe, które obadwa Rządy za wspólną zgodą postanowią na pokrycie wydatków biurowych c. k. Sądu krajowego wyższego w Innsbrucku.

2. Nadwyżka wydatków, na którą c. k. Rząd austriacki będzie wystawiony w tym razie, gdy w skutek udzielenia urlopów w myśl Artykułu II niniejszego Traktatu, potrzebni będą w Austrii zastępcy na miejsce urzędników otrzymujących urlop.

3. Dopłata do emerytury należącej się od c. k. Rządu austriackiego urzędnikowi sądowemu, opatrzonemu urlopem dla wstąpienia do służby sprawiedliwości w księstwie liechtensteńskim, która to dopłata stanowić ma część emerytury, odpowiednią czasowi służby sądowej w księstwie liechtensteńskim, stopniowi służbowemu jaki urzędnik w ciągu tego czasu miał w Austrii, jakoteż płacom, połączonym z tym stopniem służbowym.

Artykuł IV.

Traktat niniejszy zawiera się na lat pięć, nabędzie zaś mocy w miesiąc po wymianie ratyfikacji.

Gdy jedna ze Stron rokujących nie wypowie tego Traktatu na dwanaście miesięcy przed upływem rzeczzonego okresu, będzie on obowiązywał nadal aż do upływu roku od chwili, w której zostanie wypowiedziany.

Artykuł V.

Ratyfikacye Traktatu niniejszego wymienione będą w Wiedniu jak można najrychlej.

W dowód czego Pełnomocnicy Stron rokujących podpisali Traktat niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęci.

Działo się w Wiedniu, dnia 19 stycznia 1884.

(L. S.) Hrabia **Westphalen** r. w.

(L. S.) **Szögyény** r. w.

Tedy po zbadaniu wszystkich postanowień tego Traktatu, potwierdziliśmy go i przyrzekamy cesarskiem i królewskiem słowem Swojem za Siebie i za Swoich następców, że go w całej osnowie zachowywać wiernie będziemy i zachowywać każemy.

W dowód czego podpisaliśmy własnoręcznie dokument niniejszy i rozkazaliśmy wycisnąć na nim Naszą cesarską i królewską pieczęć.

Działo się w Schönbrunnie dnia 22 miesiąca czerwca w roku pańskim tysiąc ósmset ósmdziesiątym czwartym, Naszego panowania trzydziestym szóstym.

Franciszek Józef r. w.

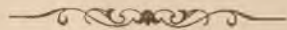

Hrabia **Gustaw Kálnoky** r. w.

Z najwyższego rozkazu Jego c. i k. Apostolskiej Mości:

Franciszek Riedl Riedenau r. w.

c. i k. radca nadworny i ministeryalny.

Traktat powyższy, zatwierdzony przez obie Izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 19 lipca 1884.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

125.**Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z d. 11 lipca 1884,
tyczące się przypuszczania do egzaminu kandydatów do służby technicznej w zarządzie lasów
rządowych.**

Ku uzupełnieniu rozporządzeń ministerstwa rolnictwa z dnia 13 lutego 1875, §. 2 (Dz. u. p. Nr. 9) i z dnia 4 lutego 1883 (Dz. u. p. Nr. 16) stanowi się, że aspiranci służby leśnej rządowej, którzy, począwszy od lipca 1885, skończą c. k. szkołę główną rolniczą, chcąc zdawać egzamin do służby technicznej w zarządzie lasów rządowych, winni oprócz dowodów tamże przepisanych, złożyć dowód, jako uczęszczali w rzeczonyj szkole głównej na wykłady systemu leśnego regulacyi dzikich potoków i zdali przed docentem z dobrym skutkiem egzamin z tego przedmiotu. Wynik tego egzaminu będzie zapisany w świadectwie, tyczącem się drugiego teoretycznego egzaminu rządowego.

W myśl pierwszego ustępu §fu 5go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27 lipca 1883 (Dz. u. p. Nr. 137), postanowienia te obowiązują także aspirantów do służby leśnej przy Władzach administracyjnych.

Falkenhayn r. w.

126.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 28 lipca 1884,
o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. komory pomocniczej II klasy w Fazanie.**

C. k. komora pomocnicza II klasy w Fazanie w Istrii, okrąg urzędowy poljeński, opatrzona została upoważnieniami celniczymi komory pomocniczej I klasy.

To rozszerzenie jej atrybucyj nabywa mocy od dnia 1 sierpnia 1884.

Dunajewski r. w.